

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2001

Utgiven i Helsingfors den 18 december 2001

Nr 1230—1238

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1230	Lag om kompetenscentrumverksamhet inom det sociala området	3461
1231	Lag om ändring av 7 a § lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården	3464
1232	Statsrådets förordning om ändring av 22 och 33 § statsrådets beslut om grunderna för och revision av statliga affärsverks och affärsverkskoncerners bokföring	3465
1233	Statsrådets förordning om ändring av 3 § statsrådets beslut om statliga affärsverks delägarship i aktiebolag eller andra samfund	3466
1234	Statsrådets förordning om förrättningsarvoden till veterinärer	3467
1235	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om finansieringsstöd för renhushållning och naturnäringsar	3470
1235	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om finansieringsstöd för renhushållning och naturnäringsar (Översättning till samiska)	3471
1236	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om Försäkringsinspektionen	3472
1237	Statsrådets förordning om de genomsnittliga kostnader enligt lagen om bostadsbidrag för pensionstagare som är godtagbara såsom utgifter för skötsel av bostad och om maximibeloppen av boendekostnaderna 2002	3473
1238	Statsrådets förordning om justering av gottgörelsebeloppen enligt lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män	3476

Nr 1230

L a g

om kompetenscentrumverksamhet inom det sociala området

Given i Helsingfors den 13 december 2001

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Kompetenscentrumverksamhet inom det sociala området

Syftet med kompetenscentrumverksamheten inom det sociala området är att skapa och upprätthålla en regional samarbetsstruktur som täcker hela landet i avsikt att främja baskompetensen och specialkompetensen inom det sociala området samt säkerställa specialservice och specialisttjänster som kräver specialkompetens och förutsätter samarbete på regional nivå inom det sociala

området. För verksamheten ansvarar regionala kompetenscentrum inom det sociala området (*kompetenscentrum*), vilkas verksamhetsområden omfattar samtliga kommuner. Dessutom finns det för den svenskspråkiga befolkningens behov ett svenskspråkigt kompetenscentrum. Om kompetenscentrumen och deras verksamhetsområden bestäms närmare genom förordning av statsrådet.

Ett kompetenscentrum kan bildas av kommuner och samkommuner i varje verksamhetsområde tillsammans med universitet, yrkeshögskolor och andra läroanstalter inom området för social- och hälsovård, förbund på

RP 154/2001
ShUB 37/2001
RSv 169/2001

landskapsnivå, länsstyrelser, organisationer och företag samt andra parter som är verksamma inom social- och hälsovården.

Forsknings- och utvecklingscentralen för social- och hälsovården stöder kompetenscentrumen särskilt i fråga om forsknings-, försöks- och utvecklingsverksamhet samt efter behov också i fråga om andra sådana uppgifter som avses i 2 §.

2 §

Ett kompetenscentrums uppgifter

Ett kompetenscentrum har till uppgift att inom sitt verksamhetsområde säkerställa

1) utvecklandet och förmedlingen av den sakkunskap som behövs inom det sociala området,

2) utvecklandet av bastjänster samt utvecklandet och förmedlingen av specialservice och specialisttjänster som kräver specialkompetens,

3) en mångsidig växelverkan mellan grundutbildningen, påbyggnadsutbildningen och fortbildningen och det praktiska arbetet inom det sociala området,

4) genomförandet av forsknings-, försöks- och utvecklingsverksamheten inom det sociala området, samt

5) genomförandet av andra uppgifter som tjänar det syfte som anges i 1 § 1 mom.

Till kompetenscentrumens uppgifter hör dessutom att säkerställa att specialservice och specialisttjänster som kräver specialkompetens och som förutsätter ett riksomfattande befolkningsunderlag utvecklas och förmedlas enligt en arbetsfördelning som avtalas separat i den delegation som avses i 5 §.

3 §

Ordnanande av kompetenscentrumverksamhet och kompetenscentrumens administration

Kompetenscentrumverksamheten och kompetenscentrumens administration ordnas i enlighet med ett inbördes avtal mellan de i 1 § 2 mom. avsedda parter som bildar ett kompetenscentrum.

Om inte något annat avtalas med stöd av 1 mom., tillämpas 52 § socialvårdslagen

(710/1982) dock fortfarande på anordnande av utbildning inom socialvården.

4 §

Personal

För kompetenscentrumverksamheten skall det finnas en chef som valts i enlighet med det avtal som nämns i 3 § och annan personal som behövs för genomförande av verksamheten. Inom personalen skall tillräcklig vetenskaplig kompetens, sakkunskap i frågor som ansluter sig till utvecklandet av det sociala området samt erfarenhet av administrativa uppgifter vara företrädda.

5 §

Delegationen för kompetenscentrumverksamhet inom det sociala området

I anslutning till social- och hälsovårdsministeriet finns en delegation för kompetenscentrumverksamhet inom det sociala området, vilken tillsätts av statsrådet för fyra år i sänder. Delegationen har till uppgift att dra upp riktlinjer på riksnivå för kompetenscentrumverksamheten, se till att en överenskommelse ingås om varje kompetenscentrums särskilda insatsområden samt också i övrigt samordna och stöda kompetenscentrumens verksamhet. Delegationen skall också genom att ge utlåtanden, eller på annat sätt, ta ställning till principiellt viktiga frågor som gäller kompetenscentrumverksamheten eller kompetenscentrumens administration samt vid behov lägga fram förslag till utveckling av lagstiftningen.

Vidare skall delegationen komma överens om arbetsfördelningen i anslutning till säkerställandet av specialservice och specialisttjänster som förutsätter specialkompetens och riksomfattande befolkningsunderlag samt sköta utvecklandet av avtals- och finansieringsförfaranden i samband med anordnandet och produktionen av denna service.

Om delegationens sammansättning och uppgifter bestäms närmare genom förordning av statsrådet.

6 §

Grunderna för bestämmande av statsunderstöd

Till stöd för kompetenscentrumverksamheten betalas statsunderstöd. Statsunderstöd betalas till en juridisk person som bestäms i enlighet med det avtal som avses i 3 §.

Det totala beloppet av statsunderstödet dras av från statsandelen för kommunernas social- och hälsovård så som bestäms i 45 a § lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården (733/1992).

De allmänna grunderna för bestämmandet av statsunderstödet är varje kompetenscentrums invånarantal och areal. Grunden för bestämmande av det statsunderstöd som betalas till det svenskspråkiga kompetenscentrumet är dock den svenskspråkiga befolkningens andel av hela landets befolkning. Ett eller flera kompetenscentrum kan dessutom beviljas ett särskilt statsunderstöd för genomförande av en sådan riksomfattande specialuppgift som avses i 2 § 2 mom. eller någon annan riksomfattande specialuppgift.

Om de inbördes vägda koefficienterna för grunderna för bestämmandet av statsunderstödet, andelen statsunderstöd till det svenskspråkiga kompetenscentrumet samt andelen

särskilt statsunderstöd bestäms närmare genom förordning av statsrådet.

7 §

Procedurbestämmelser som gäller statsunderstödet

Det ovan i 6 § föreskrivna statsunderstödet betalas utan ansökan. Kompetenscentrumen skall dock lämna social- och hälsovårdsministeriet en tillräcklig utredning om det avtal som avses i 3 § samt om den juridiska person som är mottagare av statsunderstödet.

I fråga om användningen och övervakningen av användningen av statsunderstödet, återbetalning och återkrav av statsunderstöd samt information och utlämnande av uppgifter tillämpas bestämmelserna i statsunderstödslagen (688/2001). Statsunderstödstagare anses därvid vara den juridiska person som är mottagare av statsunderstödet.

8 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 13 december 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Nr 1231

L a g**om ändring av 7 a § lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården**

Given i Helsingfors den 13 december 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 3 augusti 1992 om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/1992) 7 a § 3—5 och 8 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 3—5 mom. i lag 1134/1996 och 8 mom. i lag 1308/1999, som följer:

7 a §

Avgifter för barndagvård

— — — — —
Avgiftsprocenterna och inkomstgränserna är följande:

Familjens storlek personer	Inkomstgräns euro/mån.	Högsta avgiftsprocent
1—2	918	11,5
3	1 132	9,4
4	1 344	7,9

Om familjen har andra barn utöver dem som avses i 2 mom., dras 89 euro för varje annat barn av från den inkomst som ligger till grund för avgiften.

Om flera än ett barn inom samma familj befinner sig i dagvård som anordnats av kommunen, får en avgift enligt den högsta

avgiftsprocenten bestämmas för det yngsta barnet i heldagsvård. För det barn som kommer näst i åldersordning och som är i heldagsvård får en lika stor avgift bestämmas som för det yngsta barnet, dock högst 180 euro i månaden. Avgiften för varje följande barn är 20 procent av avgiften för det yngsta barnet. Som grund för att fastställa avgiften för familjens andra barn och följande barn används den beräknade avgiften för heldagsvård för det yngsta barnet.

— — — — —
Avgiften för heldagsvård får vara högst 200 euro i månaden per barn. En avgift som är mindre än 18 euro för ett barn uppbärs inte.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 13 december 2001

Republikens President**TARJA HALONEN**Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Nr 1232

Statsrådets förordning**om ändring av 22 och 33 § statsrådets beslut om grunderna för och revision av statliga affärsverks och affärsverkskoncerners bokföring**

Given i Helsingfors den 12 december 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet, *ändras* i statsrådets beslut av den 17 december 1998 om grunderna för och revision av statliga affärsverks och affärsverkskoncerners bokföring (1023/1998) 22 § 2 mom. och 33 § 7 punkten som följer:

22 §

Fordringar i utländsk valuta samt skulder och andra åtaganden i utländsk valuta omräknas till finsk valuta enligt bokslutsdagens kurs. Är fordringar eller skulder eller andra åtaganden i utländsk valuta bundna vid en bestämd kurs genom avtal eller på något annat sätt, får de omräknas till finsk valuta enligt denna kurs. Om en fordran eller skuld förfaller till betalning efter en längre tid än ett år efter bokslutsdagen, får de kursskillnader som föranleds av detta tas upp som intäkter eller kostnader senast för den räkenskapsperiod under vilken fordran eller skulden betalas.

33 §

Noterna angående tillämpade bokslutsprinciper skall innehålla

7) grunden för den kurs enligt vilken fordringar samt skulder och förbindelser i utländsk valuta omräknats till finsk valuta, om bokslutsdagens kurs inte har tillämpats.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Förordningen tillämpas första gången på bokföringen för den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2002.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 12 december 2001

Finansminister *Sauli Niinistö*Konsultativ tjänsteman *Seija Kivinen*

Nr 1233

Statsrådets förordning

om ändring av 3 § statsrådets beslut om statliga affärsverks delägarskap i aktiebolag eller andra samfund

Given i Helsingfors den 12 december 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet, *ändras* i statsrådets beslut av den 20 oktober 1988 om statliga affärsverks delägarskap i aktiebolag eller andra samfund (893/1988) 3 § som följer:

3 §

Värdet av aktier som medför rätt att besitta lokaliteter vilka används i affärsverkets verksamhet skall anses vara avsevärt på det sätt som avses i 23 § 1 mom. lagen om statens affärsverk, då anskaffningspriset för aktierna är högre än 4 210 000 euro och överlåtelsepriset är högre än 1 700 000 euro. Värdet av övriga aktier skall på motsvarande sätt anses

vara avsevärt när anskaffnings- eller överlåtelsepriset är högre än 900 000 euro.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 12 december 2001

Finansminister *Sauli Niinistö*

Konsultativ tjänsteman Seija Kivinen

Nr 1234

Statsrådets förordning**om förrättningsarvoden till veterinärer**

Given i Helsingfors den 12 december 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, föreskrivs med stöd av 15 § 1 mom. lagen den 18 januari 1980 om djursjukdomar (55/1980), 59 § djurskyddslagen av den 4 april 1996 (247/1996) och 10 § 2 mom lagen den 20 december 1996 om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel (1195/1996), sådan den förstnämnda lyder i lag 424/1994:

1 §

I denna förordning bestäms om arvoden och ersättningar som av statens medel betalas till veterinärer. Arvoden och ersättningar betalas för sådana förrättningar, som jord- och skogsbruksministeriet har förordnat om eller i efterhand prövat vara nödvändiga. Arvodena och ersättningarna betalas av länsstyrelsen. Jord- och skogsbruksministeriet kan

dock sköta utbetalningen i enskilda fall eller i fråga om förrättningar av en viss art.

Denna förordnings 2 §, 4 § 2 och 3 mom. samt 6 och 7 § tillämpas även på arvoden och ersättningar som av statens medel betalas till en veterinär som av länsstyrelsen har förordnats att utföra besiktning av renkött. Arvodena och ersättningarna betalas av länsstyrelsen.

2 §

För förrättningarna betalas arvode enligt följande:

	euro:
A. <i>Obduktion</i>	29,00
B. <i>Provtagning för undersökning</i>	
1. a) på varje förrättningsställe taget första prov av varje provslag	13,50
b) varje följande prov	1,00
2. Insändande av prov, som har tillställts veterinären, till undersökning oberoende av antalet.....	7,00
C. <i>Mikroskopisk, serologisk eller därmed jämförbar undersökning av prov för konstaterande av sjukdom, per djur</i>	10,00
D. <i>Tuberkulinundersökning eller annan därmed jämförbar undersökning</i>	
a) det första djuret som undersöks per förrättning.....	13,50
b) varje följande djur	1,00
c) användning av parallelltuberkulin	1,00
E. <i>Granskning av djur</i>	
1. Partiell klinisk undersökning	
a) det första djuret som undersöks på varje förrättningsställe	7,00
b) varje följande djur	1,00
2. Granskning av djurens hälsotillstånd, oberoende av djurens antal.....	22,00
F. <i>Utfärdande av intyg, avsändande av Animomeddelande eller annan motsvarande åtgärd</i>	6,00

- G. *Inspektion av inrättning samt djurskyddsövervakning och annan inspektion av djurhållningsenhet*
 Inspektion av enhet som hanterar animaliska produkter samt annan än i punkt E 2 avsedd inspektion som har förrättats för övervakning i enlighet med bestämmelserna om djurskydd, övervakning av märkning och registrering av djur, åtgärder i enlighet med obligatoriska program för hälsokontroll (med undantag för program för hälsokontroll av klövdjur i hägn) och annan inspektion av djurhållningsenhet, oberoende av djurens antal 22,00
- H. *Besiktning av renkött per varje besiktigad kropp* 1,35

3 §

Om en veterinär på grund av en förrättning som avses i punkterna A—G i 2 § eller på grund av någon annan av jord- och skogsbruksministeriet förordnad förrättning reser till förrättningsstället eller om på förrättningen inte kan tillämpas de grunder för arvoden som bestäms i 2 §, betalas till veterinären åtminstone 18,50 euro per timme i arvode för förrättningarna.

4 §

För en förrättning mellan klockan 17.00 och 22.00 betalas arvode som bestäms enligt de grunder som anges i 2 och 3 §, höjt med 50 procent. Om förrättningen äger rum mellan klockan 22.00 och 8.00 eller på en söndag eller en allmän helg- eller fredag, är höjningen 100 procent.

För besiktning av renkött betalas arvode enligt 2 § H -punkten höjt med 20 procent, om besiktningen utförs mellan klockan 17.00 och 22.00. Om förrättningen äger rum mellan klockan 22.00 och 8.00 eller på en söndag eller en allmän helg- eller fredag, är höjningen 50 procent.

En höjning enligt denna paragraf betalas endast om det har varit nödvändigt att utföra förrättningen under nämnda tid. I redogörelsen för förrättningen skall tas in en motivering för varför det har varit nödvändigt att utföra förrättningen under nämnda tid.

5 §

Skulle det arvode som avses i denna förordning vid flera förrättningar som samtidigt utförs på samma förrättningsställe bli oskäligt stort med hänsyn till arbetsmängd eller andra förhållanden, har utbetalaren rätt att sänka arvodet med högst 50 procent.

Om förrättningsförhållandena är särskilt svåra och tidskrävande eller avvikande i övrigt, kan utbetalaren, efter att ha godtagit bedömningen av att de förrättningsförhållanden för vilka redogörelse har lämnats har varit exceptionella, höja arvodet med 50 procent.

6 §

Utöver arvodena enligt denna förordning har en veterinär rätt till resekostnadsersättningar i enlighet med vad som avtalats om resekostnadsersättningar för statstjänstemän.

7 §

För att få förrättningsarvoden och ersättningar enligt denna förordning skall veterinären lämna en utredning om dem med iakttagande av vad som bestäms angående ansökan om resekostnadsersättning för statstjänstemän.

Den utredning som veterinären lämnat skickas till länsstyrelsen.

8 §

Vidtas exceptionella åtgärder med stöd av lagen om bekämpande av djursjukdomar, som med lätthet sprida sig (488/1960) eller på grund av djursjukdomar som hör till gruppen farliga djursjukdomar enligt 3 § 2 mom. lagen om djursjukdomar (55/1980), kan jord- och skogsbruksministeriet bestämma att med anledning av förrättningar för förebyggande och bekämpande av sådana sjukdomar skall betalas även annat skäligt arvode än det arvode vad som nämns i denna förordning.

9 §

Denna förordning träder i kraft den 1 janu-

ari 2002. Förordningens 1 § 2 mom., 2 § H-punkten och 4 § 2 mom. gäller till och med 31 augusti 2002.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 22 december 1989 om förrätt-

ningsarvoden till veterinärer (1269/1989) jämte ändringar.

Åtgärder som verksälligheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 12 december 2001

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Regeringsråd *Kristiina Pajala*

Nr 1235

Statsrådets förordning

om ändring av statsrådets förordning om finansieringsstöd för renhushållning och naturnäringar

Given i Helsingfors den 12 december 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, *fogas* till statsrådets förordning av den 22 februari 2001 om finansieringsstöd för renhushållning och naturnäringar (175/2001) en ny 99 a § som följer:

99 a §

Övergångsbestämmelse i fråga om stöd för etablering

Startstöd för unga näringsidkare kan beviljas, om stöd av administrativa orsaker inte har kunnat sökas inom utsatt tid på det sätt som avses i denna förordning och om ett överlåtelseavtal eller arrendekontrakt som gäller etablering har undertecknats och renen har köpts mellan den 1 november 1999 och den 30 november 2000, dessa dagar inklu-

derade. Stödansökan skall göras anhängig senast den 21 december 2001.

Stöd får inte beviljas om beslut med anledning av ansökan meddelas efter den 31 december 2001 och det inte är fråga om ett nytt beslut som meddelas på grund av besvär.

Denna förordning träder i kraft den 19 december 2001.

Denna förordning tillämpas också på ansökningarna som är anhängiga när denna förordning träder i kraft.

Helsingfors den 12 december 2001

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Regeringssekreterare Jukka Mirvo

Nr 1235

Stáhtaráđi ášahus**boazodoalu ja luondduealáhusaid ruhtadandoarjagis addojun stáhtaráđi ášahusa rievdadeamis**

Addojun Helssegis juovlamánu 12 beaivve 2001

Stáhtaráđi mearrádusa mielde, mii lea dahkkon eanan- ja meahccedoalloministeriija meannudeamis, *lasihuvvo* guovvamánu 22 beaivve 2001 boazodoalu ja luondduealáhusaid ruhtadandoarjagis addojun stáhtaráđi ášahussii (175/2001) odđa 99 a §, čuovvovaččat:

99 a §

Dálostallama álggaheami sirdinnjuolggadus

Nurra ealáhusbargi álggahandoarjja sáhtta mielihuvvot, jos doarjaga ii leat sáhttan hálddahuslaš ákkaid dihte ohcat dán ášahusas oaivvilduvvon vugiid mielde mearreáiggis ja jos dálostallama álggaheami luobahangirji dehe láigosoahpamuš lea vuolláičállon ja bohccot leat háhkojuvvon skábmamánu 1 beaivve 1999 ja skábmamánu 30 beaivve 2000 gaskkas nu ahte goappaš beaivvit leat das

Helssegis juovlamánu 12 beaivve 2001

fárus. Doarjjaohcamuš galgá ohccojuvvot mañimusat juovlamánu 21 beaivve 2001.

Doarjja ii sáhte mielihuvvot, jos mearrádus ohcamuššii addojuvvo juovlamánu 31 beaivve 2001 mañnel iige jearaldat leat váidalusa vuodul addojun odđa mearrádusas.

Dát ášahus boahtá fápmui juovlamánu 19 beaivve 2001.

Dát ášahus heivehuvvo maid ohcamušaide, mat leat juo ohccojuvvon go dát ášahus boahtá fápmui.

Eanan- ja meahccedoalloministeriija *Kalevi Hemilä*

Ráđdehusčalli Jukka Mirvo

Nr 1236

**Statsrådets förordning
om ändring av förordningen om Försäkringsinspektionen**

Given i Helsingfors den 12 december 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, fogas till förordningen den 29 januari 1999 om Försäkringsinspektionen (102/1999) en ny 4 a § som följer:

Delegationen för tillsynen över arbetslöshetsförmånerna

4 a §

Försäkringsinspektionen bistås av en delegation som har till uppgift att utveckla och styra tillsynen över hur arbetslöshetsförmånerna verkställs samt i detta syfte:

- 1) följa verkställigheten av lagstiftningen om arbetslöshets- och utbildningsförmåner samt den allmänna utvecklingen av utkomstskyddet för arbetslösa,
- 2) främja och utveckla samarbetet mellan dem som deltar i verkställigheten av arbetslöshets- och utbildningsförmånerna,
- 3) följa hur de mål som har ställts för tillsynen över arbetslöshets- och utbildningsförmånerna uppnås,

4) avge utlåtanden om vittgående eller principiellt viktiga ärenden som gäller arbetslöshetskassorna och som överdirektören förelägger den.

Delegationen kan också göra framställningar och avge utlåtanden om utvecklandet av verkställigheten av den lagstiftning som gäller arbetslöshets- och utbildningsförmåner.

Delegationen är beslutsför när ordföranden och minst hälften av medlemmarna är närvarande.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 12 december 2001

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Regeringsråd *Katriina Alaviuhkola*

Nr 1237

Statsrådets förordning**om de genomsnittliga kostnader enligt lagen om bostadsbidrag för pensionstagare som är godtagbara såsom utgifter för skötsel av bostad och om maximibeloppen av boendekostnaderna 2002**

Given i Helsingfors den 12 december 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 3 § 3 mom. och 13 § 2 mom. lagen den 28 juli 1978 om bostadsbidrag för pensionstagare (591/1978), dessa lagrum sådana de lyder, 3 § 3 mom. i lag 981/1996 och 13 § 2 mom. i lag 473/1991:

1 §

Vid fastställandet av storleken av bostadsbidraget enligt lagen om bostadsbidrag för pensionstagare (591/1978) beräknas såsom boendekostnader för pensionstagare som bor i egen bostad, belägen i ett annat hus än ett sådant som ägs av ett bostadsaktiebolag eller ett bostadsandelslag, utgifterna för skötsel av bostad högst enligt de följande genomsnittliga uppvärmnings- och vattenkostnaderna samt underhållskostnaderna:

1) finns i bostaden centralvärme eller något därmed jämförbart annat fast uppvärmningssystem, beräknas såsom uppvärmningskostnader följande av bostadens läge beroende belopp per kvadratmeter multiplicerat med antalet kvadratmeter av bostadens yta, med iakttagande av de uppvärmningsgrupper som nämns i 2 §:

Bostaden belägen i	€/m ² /mån.
I uppvärmningsgruppen	0,77
II uppvärmningsgruppen	0,90
III uppvärmningsgruppen	1,05

2) finns i bostaden något annat uppvärm-

ningssystem än ett sådant som nämns i 1 punkten, beräknas såsom uppvärmningskostnader följande av bostadens läge beroende belopp per kvadratmeter multiplicerat med antalet kvadratmeter av bostadens yta, med iakttagande av de uppvärmningsgrupper som nämns i 2 §:

Bostaden belägen i	€/m ² /mån.
I uppvärmningsgruppen	0,41
II uppvärmningsgruppen	0,50
III uppvärmningsgruppen	0,61

3) såsom vattenkostnader beräknas 14,09 euro i månaden per familjemedlem, då vattenledning och varmt vatten finns i bostaden, samt i övriga fall 2,35 euro i månaden per familjemedlem, samt

4) såsom underhållskostnader för bostaden beräknas 33,62 euro i månaden.

De belopp som nämns i 1 mom. 1, 2 och 4 punkten höjs med 30 procent om byggnaden uppförts eller ombyggt före 1974.

För ensamstående personer beaktas såsom skäligt antal kvadratmeter av bostadens yta högst 70 kvadratmeter vid tillämpningen av 1

mom. 1 och 2 punkten. För varje familjemedlem som bor i bostaden höjs denna gräns med 15 kvadratmeter.

2 §

Kommunerna hör till uppvärmningsgrupper enligt följande:

I uppvärmningsgruppen:

Alastaro, Anjalankoski, Artsjö, Askola, Aura, Bjärnä, Björneborg, Borgnäs, Borgå, Dragsfjärd, Ekenäs, Elimäki, Esbo, Eura, Euraåminne, Finby, Fredrikshamn, Grankulla, Gustavs, Halikko, Hangö, Harjavalta, Helsingfors, Honkajoki, Houtskär, Huittinen, Hyvinge, Högfors, Iitti, Imatra, Iniö, Ingå, Jaala, Joutseno, Jämijärvi, Kankaanpää, Karinainen, Karis, Karislojo, Karvia, Kervo, Kiikala, Kiikoinen, Kimito, Kisko, Kiukainen, Kjulo, Kodisjoki, Korpo, Koski, Kotka, Kouvola, Kullaa, Kumo, Kuusankoski, Kuusjoki, Kyrkslätt, Laitila, Lappi, Lapträsk, Lavia, Lemi, Lemu, Liljendal, Loimaa, Loimaa kommun, Lojo, Lovisa, Lundo, Luumäki, Luvia, Marttila, Masku, Mellilä, Merimasku, Miehikkälä, Mietoinen, Muurla, Mynämäki, Mäntsälä, Mörskom, Nagu, Nakila, Norrmark, Nousis, Nummi-Pusula, Nurmijärvi, Nystad, Nädendal, Orimattila, Oripää, Pargas, Parikkala, Pemar, Pernå, Pertteli, Pikis, Pojo, Pukkila, Punkalaidun, Pyhärinta, Pyttis, Päämark, Pöytyä, Raumo, Rautjärvi, Reso, Rimito, Ruokolahti, Rusko, Saari, Sagu, Salo, Sammatti, Sastmola, Savitaipale, Sibbo, Siikainen, Sjundeå, Somero, S:t Karins, Strömfors, Suodenniemi, Suomenniemi, Suomensjärvi, Säskylä, Taipalsaari, Tarvasjoki, Träskända, Tusby, Tövsala, Ulvsby, Uukuniemi, Vahto, Valkeala, Vammala, Vampula, Vanda, Veckelax, Vehmaa, Velkua, Vichtis, Villmanstrand, Villnäs, Virolahti, Västanfjärd, Ylämaa, Yläne, Åbo, Äetsä samt kommunerna i Ålands län,

II uppvärmningsgruppen:

Alahärmä, Alajärvi, Alavus, Asikkala, Birkkala, Bötom, Enonkoski, Etseri, Evijärvi, Forssa, Halsua, Hartola, Hattula, Hauho, Haukivuori, Hausjärvi, Heinola, Heinävesi, Himanka, Hirvensalmi, Hollola, Humppila, Hämeenkoski, Ikalis, Ilmajoki, Jakobstad, Jalasjärvi, Janakkala, Jockis, Jorois, Jurva, Juupajoki, Juva, Jäppilä, Kalvola, Kangasala, Kangaslampi, Kangasniemi, Kannus, Kar-

leby, Kaskö, Kauhajoki, Kauhava, Kaustby, Kelviå, Kerimäki, Kihniö, Korsholm, Korsnäs, Kortesejärvi, Kristinestad, Kronoby, Kuhmalahti, Kuortane, Kurikka, Kuru, Kylmäkoski, Kärkölä, Lahtis, Laihela, Lammi, Lappajärvi, Lappo, Larsmo, Lehtimäki, Lempäälä, Lestijärvi, Lillkyro, Lochteå, Loppi, Luopioinen, Längelmäki, Malax, Maxmo, Mouhijärvi, Mänttä, Mäntyharju, Nastola, Nokia, Nurmo, Nykarleby, Nyslott, Närpes, Oravais, Orivesi, Padasjoki, Parkano, Pederöre, Perho, Pertunmaa, Peräseinäjoki, Piekämäki, Pieksämäki lk., Punkaharju, Puumala, Pälkäne, Rantasalmi, Renko, Riihimäki, Ristiina, Ruovesi, Sahalahti, Savonranta, Seinäjoki, Soini, S:t Michel, Storkyro, Storå, Sulkava, Sysmä, Tammela, Tammerfors, Tavastehus, Tavastkyro, Toholampi, Toijala, Tuulos, Töysä, Ullava, Urjala, Valkeakoski, Vasa, Vesilahti, Vetil, Viiala, Viljakkala, Vilppula, Vimpeli, Virdois, Virtasalmi, Vörå, Ylihärmä, Ylistaro, Ylöjärvi, Ypäjä och Östermark, samt

III uppvärmningsgruppen:
övriga kommuner.

3 §

Ingår i hyran eller vederlaget inte kostnader för uppvärmning, beräknas uppvärmningskostnaderna enligt vad som bestäms i 1 §. Ingår i hyran eller vederlaget inte kostnader för vatten och betalar pensionstagaren inte någon särskild fast vattenavgift i samband med hyran eller vederlaget, beräknas vattenkostnaderna enligt vad som bestäms i 1 §.

4 §

Då bostadsbidraget enligt lagen om bostadsbidrag för pensionstagare fastställs, är det maximibelopp av boendekostnaderna som beroende på bostadens läge skall beaktas per år följande:

Bostaden belägen i	€/år
Esbo, Grankulla, Helsingfors eller Vanda	5 266
Björneborg, Borgå, Hyvinge, Joensuu, Jyväskylä, Kervo, Kouvola, Kuopio, Kyrkslätt, Lahtis, Lojo, Nurmijärvi, Reso, Riihimäki, Rovaniemi, Seinäjoki, Sibbo, Tammerfors, Tavastehus, Träskända,	

Bostaden belägen i	€/år	5 §
Tusby, Uleåborg, Vasa, Vichtis, Villmanstrand eller Åbo	4 811	Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002 och gäller till utgången av 2002.
Övriga kommuner	4 331	

Helsingfors den 12 december 2001

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Äldre regeringssekreterare Juha Rossi

Nr 1238

Statsrådets förordning**om justering av gottgörelsebeloppen enligt lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män**

Given i Helsingfors den 12 december 2001

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till social- och hälsovårdsministeriets verksamhetsområde föreskrivs med stöd av 23 § lagen den 8 augusti 1986 om jämställdhet mellan kvinnor och män (609/1986):

1 §

De gottgörelsebelopp som nämns i 11 § 2 mom. lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män (609/1986) justeras i motsvarighet till förändringen i penningvärdet så att enligt kränkningens art i gottgörelse skall betalas minst 2 820 och högst 9 380 euro.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 12 december 2001

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Regeringssekreterare Carita Heinänen